



У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дуди Владислава Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини четвертої статті 107 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
16 червня 2022 року
№ 80-2(II)/2022

Справа № 3-75/2021(180/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович (доповідач),
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дуди Владислава Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини четвертої статті 107 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Дуда Владислав Андрійович як суб'єкт права на конституційну скаргу звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати друге речення абзацу першого частини четвертої статті 107 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) таким, що не відповідає статтям 8, 22, 55, 64, пункту 6 частини другої статті 129 Конституції України.

Згідно з другим реченням абзацу першого частини четвертої статті 107 Кодексу „у разі неприбуття в судове засідання всіх осіб, які беруть участь у судовому провадженні, чи в разі, якщо відповідно до положень цього Кодексу судове провадження здійснюється судом за відсутності осіб, фіксування за допомогою технічних засобів кримінального провадження в суді не здійснюється“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Дуда В.А. 8 квітня 2021 року звернувся до Вищого антикорупційного суду зі скаргою на бездіяльність уповноваженої особи Національного антикорупційного бюро (далі – НАБУ). У скарзі Дуда В.А. просив постановити ухвалу, якою зобов'язати уповноважену особу НАБУ внести до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про кримінальне правопорушення, викладені в його заяві до НАБУ від 6 квітня 2021 року, та надати відповідний витяг.

Слідчий суддя Вищого антикорупційного суду ухвалою від 20 квітня 2021 року відмовив у задоволенні скарги Дуди В.А., зазначивши, зокрема, таке: „Особа, яка подала скаргу у судове засідання не з'явився. В скарзі просив розглянути її за його відсутності. <...> Фіксування судового засідання за допомогою технічних засобів не здійснювалося на підставі ч. 4 ст. 107 КПК, у зв'язку із неприбуттям у судове засідання всіх осіб, які беруть участь у судовому провадженні“.

За результатами розгляду скарги Дуди В.А. слідчий суддя Вищого антикорупційного суду дійшов такого висновку: «Із змісту поданої заяви

вбачається, що доводи скаржника ґрунтуються виключно на припущенні про отримання суддями неправомірної вигоди, виходячи з тих рішень, які ними приймалися та інших вчинених дій. Як вказує сам заявник у скарзі „іншого розумного пояснення усіх випадковостей та співпадінь в ході розгляду справи заявник не вбачає“. При цьому, в заяві не зазначено конкретних фактичних відомостей та обставин, що вказували або могли б свідчити про вчинення суддею Печерського районного суду міста Києва та суддями Київського апеляційного суду кримінального правопорушення, з чим закон пов'язує внесення відомостей до ЄРДР. Припущення Дуди В.А. про отримання суддями неправомірної вигоди ґрунтуються на суб'єктивній оцінці заявника, оскільки злочинність дій не підтверджується ніякими об'єктивними даними, а тому, підстав для ініціювання кримінального провадження та проведення досудового розслідування не вбачається».

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду ухвалою від 26 квітня 2021 року апеляційну скаргу Дуди В.А. залишила без задоволення, ухвалу слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 20 квітня 2021 року – без змін.

3. Автор клопотання стверджує, що для реалізації права на апеляційне оскарження рішень слідчого судді „в деяких випадках учасникам судового провадження необхідно ознайомитися з матеріалами справи <...> право на ознайомлення з матеріалами справи та зокрема, із технічним носієм інформації на якому зафіксовано судовий розгляд справи учасником судового процесу можна вважати правом людини, гарантованим статтею 22 Конституції України, згідно з якою права людини закріплені Конституцією не є вичерпними, та до них можна віднести і інші права, здійснення яких необхідне для реалізації права людини, прямо закріпленого Конституцією України, зокрема у статті 55 Конституції України“. На думку Дуди В.А., друге речення абзацу першого частини четвертої статті 107 Кодексу „за своїм змістом фактично, забороняє здійснення повного фіксування судового процесу технічними засобами у

випадку неявки усіх учасників судового процесу, що прямо суперечить основній zasadі судочинства встановленій пунктом 6 статті 129 Конституції України <...>, за своєю суттю обмежує ефективне використання гарантованого Конституцією України права людини на апеляційне оскарження рішень слідчого судді, що заборонено положеннями статті 64 Конституції України та прямо суперечить вимогам статті 8 Конституції України, оскільки не відповідає встановленій в пункті 6 статті 129 Конституції України zasadі судочинства“.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання, цитуючи норми Конституції України, не навів аргументів щодо неконституційності другого речення абзацу першого частини четвертої статті 107 Кодексу, а лише висловив незгоду із законодавчим регулюванням питання фіксування кримінального провадження за допомогою технічних засобів під час розгляду питань слідчим суддею, а також із судовими рішеннями, ухваленими в його справі.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження

у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дуди Владислава Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини четвертої статті 107 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**